

отстъпи назадъ съ хората си. Тази схватка, коштува само нѣколцина ранени.

Войниците, подъ ръководството на Пертевъ беа, изкопаха прѣзъ нощта стрѣлковы ложементи и единъ артилерийски окопъ за орждията, които трѣбваше да докаратъ пакъ на другия день.

Макаръ, че неприятелскитѣ аванпостове не бѣха по-далечъ отъ единъ пушеченъ изстрѣлъ, а главнитѣ му сили откъмъ тая страна — не по-далечъ отъ търненскитѣ хълмове, отъ които той стрѣляше непрѣкъснато върху пункта 30, турскитѣ войници сполучиха пакъ да въздигнатъ на това мѣсто единъ четверожгъленъ редутъ.

Щеше да бжде, може би, по-добрѣ да бѣше се изгонилъ неприятеля отъ тѣзи хълмове и да се установатъ солидно турскитѣ войски върху тѣхъ, за да командуватъ на полето надъ рѣката Видъ, както и да маневриратъ въ тѣзи околности съ повече безопасность, но недостатъчността на силитѣ имъ не имъ позволи да туратъ въ изпълнение тоя планъ; чрѣзъ едно странно съвпадение обаче, работата се обърна по-послѣ въ полза на Турцитѣ.
